

Στην ανοικτή συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στη Νομική τη Δευτέρα 13/7 καταλήχθηκε το παρακάτω κάλεσμα:

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΑΥΤΟΙ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ

Η "αριστερή" ηγεμονία της ανάθεσης καθήλωσε κινήματα (Χαλκιδική), επέβαλε νέους νόμους που μετέτρεψαν τους αγώνες σε μια απλή παρένθεση (ΕΡΤ3), επικαλέστηκε την παλιά νομιμότητα για να καλύψει την ατομία της (ΒΙΟΜΕ), κιόταν έφτασε σε αδιέξοδο, στριμωγμένη απ' το διευθυντήριο του χρήματος, δεν δίστασε να αντικαταστήσει το 61% του ΟΧΙ του δημοψηφίσματος με τις 251 ψήφους των βουλευτών του ΝΑΙ . Εξάλλου, ο Σύριζα ποτέ δεν αναρωτήθηκε τι είδους κράτος ήταν αυτό που ήθελε να αναλάβει. Σε μια περίοδο που οι κυρίαρχοι θεσμοί συντρίβονται και οδηγούν στην βαρβαρότητα όλο και μεγαλύτερα τμήματα του κοινωνικού ιστού, δεν υπάρχει κανένα περιθώριο βελτίωσης ή μεταρρύθμισής τους, αλλά μόνο ανατροπής τους.

Ασφαλώς το ΟΧΙ είναι πολυσήμαντο, γι' αυτό είναι μεγάλο λάθος να του δώσουμε μία και μοναδική ερμηνεία, σε αντίθεση με το ΝΑΙ των πρόθυμων και υπάκουων .Τη μονοσήμαντη διάσταση προσπάθησε να την επιβάλει η κυβέρνηση με όλους τους δυνατούς τρόπους, θέτοντας το ερώτημα που τη βόλευε, προκειμένου να συμμαζέψει την κοινοβουλευτική της ομάδα, αφού άφησε έκθετη την αντιπολίτευση στο σύνολο της. Επικαλείται συνεχώς το 61% για να το στοιχίσει, να το φέρει στα μέτρα της, επιδιώκοντας να μετατρέψει την κοινοβουλευτική της ηγεμονία σε κοινωνική, δανειζόμενη την ιστορική χρηστική αξία του «Καραμανλής ή τανκς» για να διατυπώσει το σημερινό δίλημμα «Συμφωνία ή Καταστροφή», μετατρέποντάς το από υπόθεση της Αριστεράς σε διακομματική εθνική υπόθεση.

Αν κάτι ένωσε τον κόσμο του ΟΧΙ, αυτό ήταν ήταν ο χρηματοπιστωτικός ολοκληρωτισμός του Ευρωπαϊκού Διευθυντηρίου που μετατρέπει τις κοινωνικές σχέσεις σε χρηματικές αξίες, ήταν η ολοκληρωτική προπαγάνδα των κυρίαρχων ΜΜΕ, ήταν η συνεχιζόμενη επίθεση στις ζωές των "από κάτω" και η ταξική πόλωση που το δημοψήφισμα έκανε ορατή . Όμως, αυτή η αντίθεση κάθε άλλο παρά μονοδιάστατους δρόμους χαράζει. Για εμάς το ΟΧΙ, απαλλαγμένο απ' την ιδεολογική πανούκλα του παρελθόντος, στην οποία όσο

μαζικά συστρατεύθηκε ο κόσμος άλλο τόσο μαζικά λιποτάκτησε, είναι πεδίο ανίχνευσης και πρόκλησης-πρόσκλησης σε ό,τι ριζοσπαστικό κι απελευθερωτικό κρύβεται κάτω από το πέπλο της κυβερνητικής διαχείρισης, η οποία επιδιώκει να το ενσωματώσει. Είναι ένας απ τους πολλούς δρόμους που άνοιξε το δημοψήφισμα. Δεν μας ενδιαφέρει να τον εκφράσουμε, αλλά θέλουμε να εκφραστούμε μέσα από αυτόν.

Από το «ΝΑΙ ή ΟΧΙ» κι απ' το ΟΧΙ στο ΝΑΙ, η αυριανή μέρα δεν παύει να είναι διαφορετική. Ήρθε η ώρα της αυτόνομης και μετωπικής κινηματικής δικτύωσης. Ήρθε η ώρα να αντιτάξουμε στη διαχείριση την αυτό-διαχείριση, το δικό μας πρόσωπο στον «αντιπρόσωπο», σηκώνοντας το βάρος της ευθύνης και της κοινωνικής αναμέτρησης που συντελείται απ' την ταξική πόλωση που προκάλεσε το δημοψήφισμα και οι κυρίαρχες πολιτικές.

Δεν υπάρχει πλέον χρόνος και χώρος για ιδεολογικές αυταρέσκειες. Η περίοδος χάριτος έχει πλέον φτάσει για όλους μας στο τέλος της. Απαιτείται η συγκρότηση ενός κοινωνικού μετώπου που θα καταφέρει να συσπειρώσει και να εκφράσει δημιουργικά εκείνο το κοινωνικό δυναμικό που επιδιώκει τη σύγκρουση με την υπάρχουσα κατάσταση, που δεν επιδιώκει καμία πλέον συναίνεση, γιατί η συναίνεση συνεπάγεται την αποδοχή του καλπάζοντος ολοκληρωτισμού που επιδιώκουν οι κυρίαρχοι κάθε λογής. Για να δημιουργήσουμε εκείνες τις δομές και τις πολιτικές που θα επιτρέψουν την αυτοσυντήρηση της κοινωνίας και θα αναδείξουν την ελευθερία και την αυτονομία απέναντι στην ανάθεση και την υποτέλεια.

Καλούμε όλους σε πορεία την Τετάρτη 15/7 στις 19:30 στα Προπύλαια ενάντια στην δικτατορία των αγορών και τα μέτρα της νέας κυβέρνησης.

Όταν Λέμε ΟΧΙ εννοούμε ΟΧΙ